

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 10

ΛΟΓΙΑ ΠΟΝΟΥ

Στὸν πελὺκλαυστο θάνατο τοῦ
ΑΝΔΡΕΑ Δ. ΛΟΥΖΗ
Πρὸς τοὺς ἀπαρηγόρητους γονεῖς του.

Στοὺς θρήνοις σας στὴν πρώτη συμφορὰ
εἶπα κι' ἐγὼ τοῦ πόνου σας τραγοῦδι....
Μὰ.... ἡ διωγμένη ἐγύρισε χαρὰ
φέρνοντας νέο ἀφάνταστο λουλοῦδι....
Κι' ἐστέγνωξαν τὰ μάτια τὰ θλιμμένα,
κι' ἀνθισαν πάλι γέλια ἀγαπημένα.

Κι' ἔλαμψε νέα δλόχαρη ζωὴ....
χάρεις κι' ἐλπίδες κι' ὄνειρα γεμάτη....
ὡσὰν λαμποῦς ἡμέρας χαραυγὴ....
Καί.... ὅμως μόνον εἰρωνεία κι' ἀπάτη
ἐβγήκαν ὅλα, π' ἀσπλαγχνη εἰμαρμένη
φώλιαζε στ' ἀνθη σὰν ὀχρὰ κρυμμένη.

Κοὶ μέσ' στὴν ἀγαλλίασι τὸ μαρδ-
καὶ τὸ φοιχτὸ της, ἔχυσε φαρμάκι....
κι' ἔδωσε τοῦ μαρτύριου τὸ Σταυρὸ
σ' ἓνα ἀγγελοῦδι, πῶ παρα παιδάκι....
κι' ἐγίνετε καὶ σεῖς μέχρι θανάτου
μάρτυρες στὸ σκληρὸν τὸ Γολγοθᾶ του.

Καὶ τώρα ποῦ σὲ μαῦρο ὠκεανὸ
ὁ πόνος τὴν ψυχὴ σας τὴ βυθίζει,
ὁ Γολγοθᾶς (ὅπου τὸν οὐρανὸ
μόνος αὐτὸς μετ' τὴν κορφή του ἐγγίζει)
ἀμπερὶ ἀπὸ τὸ φῶς του νὰ σᾶς δίνη
μικρὴ παρηγοριὰ.... γιὰ ἐλεημοσύνη.

Μιχαὴλ Γ. Ἀβλιχος.

Συνδεσμικά ἐκπληκτικά.

Ὁ Σύνδεσμος ποῦ ἦτανε τοῦ τόπου τὸ καμάρι,
ἐγίνηκε χαλέπεδο καὶ κούτρολος κουβάρι.
Μὲ τὰ ἐπιτροπία τους ἐμάλωσαν τὰ μέλη,
κι' ὅλοι νὰν τὸ φυλάζουγε γυρεύουνε τ' ἀμπέλι
ἐκ ζήλου ὑπερβολικοῦ καὶ κλίσεως ἀγίας
στὰς ἀγαθοεργίας.

Τὸν Σύνδεσμον ποῦ ἔδινε στὸν τόπο μεγαλεῖον,
τὰ μέλη ποῦ μαλώνουνε τὸν ἔκαμαν γελοῖον,
κι' ἐπέσανε σὲ πείσματα κι' ἐπέσανε σὲ πάλη
ποῦ μέσ' ἀπὸ τὸν Ἄγονοτο δουλειὰ δὲν κάνουν ἄλλη
παρὰ ν' ἀλληλοβοῦζονται καὶ νὰ κοισολογῶνται
καὶ μὲ πολὺ φανατισμὸ
οἱ ἀδελφοὶ ἐν τῷ δεσμῷ
ν' ἀλληλοκονηγῶνται.

Τὶ σατανᾶς τ' ἀβίακανε κι' αὐτὸ τὸ Σωματεῖο !
Τὶ σατανᾶς τ' ἀκολουθεῖ
πὼκώπηκε μὲ τὸ σπαθὶ
τοῦ καθενὸς τὸ μπροῦ,
καὶ παραλόουν μαθηταὶ δασκάλου καὶ σχολεῖα,
κι' ἡ σάλπιγγες πὼκφέραμε ἀπὸ τὴν Ἰταλία
κι' ἐπαίζανε κι' ἐβάνανε τὸν κόσμον ἄνω κάτω
φοβοῦμαι μὴ σονάρουνε τ' ἀντίο ντελ πασάτο !

Τὶ γένεται, τί γένεται,
καὶ τί φοιτῆς ἀνάψανε !
Ὁ Δελαπόρτας μαίνεται
ποῦ τὸν ἐδιαγράψανε
κι' ὁ πρόεδρος ἀδημονεῖ ἀπὸ τὸ καλοκαίρι
ὅπου μὲ τοῦτα κι' αὐτὰ
δὲν τοῦ μετρᾶνε τὰ λεφτὰ
τὰ ἀπόρους ν' ἀσιστήρη.

Δέω σὲ κάθε φέροντα
στὸν Σύνδεσμον προσκόμενα:

« δὲν σέβουσι τὸ γέροντα
μὲ τὸ παιδί, τὰ χόματα

Δὲν σέβουσι τὸ γέροντα ποῦ αἱ ἄσπασα μαῦρα
νὰ κάθεσαι σὲ μέγαρο μὲ φοιτιτοῦ σοφάδες
παρὰ σηκώνεσαι καὶ σὺ καὶ σκατάδα μᾶς φέρεις
γιὰ νὰ διαχειρίζεσαι δουλειὰς ποῦ δὲν τῆς ξέρεις! »

Φλάκ - Φλούκ.

ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ Ν. ΑΛΙΒΥΖΑΤΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἀξιότιμε κύριε Συντάκτα.

Πολλά λέγονται και γράφονται κατ' αὐτὰς εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς Κεφαλληνίας ἐπὶ τῆς ἰδέας τὴν ὁποίαν ὁ ἀγαπητὸς μου φίλος καὶ διευθυντὴς τοῦ «Ζιζανίου» κ. Μολφέτας εἶχε τὴν ἐμπνευσίαν νὰ καταστήσῃ ἀντικείμενον δημοσίας συζητήσεως.

Θέλω δὲν θέλω λοιπόν, εἶμαι τώρα ὑποχρεωμένος νὰ λάβω μέρος εἰς μίαν πρόωρον καὶ ἴσως ἀκαρπὸν συζήτησιν, ἀφοῦ δὲν ἔλαβαν ἀκόμη τὸν λόγον ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι πρόκειται νὰ σχετισθοῦν μετὰ τὸ ἔργον, ὑλικῶς καὶ ἀπ' εὐθείας.

Οἱ τελευταῖοι αὐτοί, ἄνθρωποι αἰσθηματῖαι, φιλοπόλιδες καθ' ὅλα δὲ φωτισμένοι καὶ προοδευτικοί, πιθανὸν νὰ μελετοῦν τὸ ζήτημα. Θὰ ἔπρεπε δὲ ἀφοῦ ἔχω τὴν γνώμην αὐτῶν, κατ' ἀρχήν, τότε καὶ μόνον νὰ εἰσέλθω εἰς λεπτομερείας.

Εἶμαι λοιπόν ἐπαναλαμβάνω, ὑποχρεωμένος τώρα ν' ἀντικρούσω τὰς προώρους ἀντιλογίας τῶν ἄλλων πρὸς χάριν αὐτῶν, ὅποιοι τούτους ἐξαρτᾶται ἢ πραγματοποιήσῃς τοῦ ἔργου οικονομικῶς καὶ οἱ ὅποιοι θὰ ἦτο ἀδίκον νὰ ἐπηρεασθοῦν εἰς τὰς σκέψεις των.

Νὰ τὸ ἱστορικὸν τῆς ἰδέας μου, νὰ γίνῃ ἰατρικὴ σχολὴ στὸ Ἀργοστόλι. Πρὸ ἐτῶν οἱ Βαλλιᾶνοι μοῦ ἐπρότιναν νὰ ἀναλάβω τὴν διεύθυνσιν τοῦ Νοσοκομείου τὸ ὁποῖον ἐσχεδίαζαν νὰ τὸ κάμουν μεγάλο.

Ἐσυλλογίσθην ἀπὸ τότε, ὅτι θὰ μπορούσε κάλλιστα νὰ γίνῃ καὶ ἰατρικὴ σχολὴ στὴν Κεφαλληνία, ἀφοῦ ἓνα μεγάλο καὶ καλὸ Νοσοκομεῖο εἶναι βάσις μιᾶς τοιαύτης σχολῆς, καὶ ἀφοῦ ἡ Κεφαλληνία, πλὴν τῶν ἄλλων καὶ φημιζέται γιὰ τοὺς καλοὺς τῆς γιατροῦς.

Μᾶς εἶπαν ὅτι αὐτὸ εἶναι οὐτοπία, ἐκτὸς λέει ἂν ὅλες αἱ ἐξοχότητες τῆς ἰατρικῆς ποῦ κατάγονται ἀπὸ τὸν τόπον ἀφήσουνε τὰς θέσεις των καὶ κατέβουν εἰς τὴν Κεφαλληνία.

Δησιμονοῦν δύο πράγματα: Πρῶτον ὅτι καθὲ ἰδέα φαίνεται σὰν οὐτοπία ἕως ὅτου πραγματοποιηθῇ. Καὶ δεύτερον ὅτι ὁ πρόρισμός μιᾶς ἰατρικῆς σχολῆς δὲν εἶναι νὰ κατασκευάσῃ ἀμέσως διασήμευς σοφοῦς, ἀλλὰ νὰ μορφώσῃ ἰατροὺς, ὅτι μόνον ἐπιστήμονας θεωρητικούς, ἀλλὰ πρὸ πάντων πρακτικῶς κατηρητισμένους, ποῦ

θὰ μπορούν νὰ φανοῦν πραγματικῶς χρήσιμοι εἰς τὴν κοινωνίαν, ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποῦ θὰ ἔχουν τὸ δίπλωμά τους καὶ χωρὶς νὰ τρέχουν στὰς Εὐρώπας.

Διὰ μίαν σχολὴν μετὰ τοιοῦτον προορισμὸν τὸν ὁποῖόν ἄλλως τε ἔχουν καὶ ὅλα αἱ ἰατρικαὶ σχολαὶ τοῦ κόσμου, δὲν χρειάζονται νὰ κατέβουν ὅλα αἱ ἐξοχότητες τῆς Κεφαλληνίας, μολονότι καὶ αὐτὸ δὲν ἀποκλείεται.

Διότι, ἂν θεωρηθῇ ἀπαραίτητον, τρόπος ὑπάρχει νὰ βοηθήσουν τὸ ἔργον, καὶ χωρὶς ν' ἀφήσουν τὰς θέσεις των ὀριστικῶς, ἀλλ' ὑφιστάμενοι ζημίαν ἐλαγίστην χάριν τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Κεφαλληνίας.

Χρειάζονται μόνον ἱκανοὶ ἰατροὶ ἐπιστημονικῶς καὶ πρακτικῶς τελειῶς κατηρητισμένοι ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἔχομεν ἀρκετούς. Ἐὰν δὲ οἱ μαθηταὶ τοιούτων καθηγητῶν ἔχουν κλίσιν νὰ γίνων διόσφημοι καὶ σοφοί, μετὰ τὰς βάσεις ποῦ θὰ ἔχουν πάνε καὶ περὶ πέρα καὶ γίνονται.

Ὅπως ὁ Παναῆς ἐφυγεν ἀπὸ τὴν Κέρκυρα, μόνον πρακτικῶς καλὰ κατηρητισμένος, καὶ ἐπῆγε στὸ Παρίσι καὶ ἀνεδείχθη σοφὸς βᾶσιν ἔχων τὸ δίπλωμα τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας.

Τὸ ἴδιον καὶ ὁ Δυμασκήνδης, ἐφυγεν ἀπὸ τὴν Κέρκυρα καλῶς κατηρητισμένος καὶ ἔγεινε σοφὸς στὸ Παρίσι.

Ὅπως ἀντιστρόφως ὁ Πρετεντέρης ἦλθεν ἀπὸ τὸ Παρίσι κατηρητισμένος μόνον πρακτικῶς, καλὸς ἰατρός, καὶ ἔγινε καθηγητὴς στὴν Κέρκυρα καὶ σοφὸς στὴν Ἀθήνα κ.τ.λ.

Ἄλλως τε αὐτοὶ οἱ καθηγηταὶ μιᾶς τοιαύτης σχολῆς, διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς σπουδῆς σὺν τῷ χριῶν θὰ καταρτίζωνται καλλίτερα. δὲν ἀποκλείεται δὲ ἀργότερα νὰ γίνων καὶ σοφοί.

Ἡ σχολὴ τῶν Ἀθηνῶν μετὰ ἑβδομηκονταετῆ βίον, μόλις κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη κατώρθωσε νὰ εἶνε ἐπικρατὴς μόνον διὰ μερικὸς κλάδους, ἐνῶ εἶχεν ὅλα τὰ μέσα νὰ γίνῃ τελεία καὶ φημισμένη ὅπως εἶναι ἡ σχολὴ τοῦ Βουκουρεστίου ἐφάμιλλος τῆς Βιέννης.

Μὴ ζητεῖτε λοιπόν νὰ γίνῃ στὸ Ἀργοστόλι Σχολὴ ἢ ὅποια ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ νὰ ἔχη διασήμευς καὶ σοφοῦς.

Πρέπει νὰ ἐρωτᾶτε μᾶλλον: Μποροῦμε νὰ ἔχομε στὸ Ἀργοστόλι Σχολὴν ἀνωτέραν ἀπὸ τὴν ἐπίσημον τοῦ κράτους;

Καὶ σὰς ἀπαντᾶ, ναι.
Τὸ ζήτημα λοιπὸν τῶν δυσχεσιῶν τοῦ διδακτικῶ προσωπικῶ τὸ ὁποῖον ἔθιξεν ὁ «Φιλελεύθερος» δὲν εἶναι τὸ προέχον καὶ πρέπει νὰ ἀπασχολῆ μόνον τοὺς εἰδικούς.

Ἀντὶ δὲ συζητήσεως ἐπ' αὐτοῦ, καλλίτερα θὰ ἦτο καὶ σκοπιμώτερα μία ἔρευνα τῆς οικονομικῆς ἀπόψεως. Δηλαδή πόσα χρήματα χρειάζονται καὶ ποῦ θὰ εὑρεθοῦν.

Τοῦτο εἶναι τὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον πρέπει ν' ἀπασχολῆσῃ τοὺς διευθύνοντας τὰ Φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα τῆς Κεφαλληνίας, καὶ τὴν Βαλλιανειὸν περίουσιαν.

Ὅσον ἀφορᾷ ἐμὲ ἔγω τὴν γνώμην, ὅτι τὰ χρήματα εὐκόλως χωρὶς μεγάλας θυσίας καὶ μετὰ ὀλίγην καλὴν θέλησιν θὰ εὑρεθοῦν. Ἀρκοῦμαι δὲ νὰ εἶπω ὅτι ἡ Ἰατρικὴ σχολὴ τῶν Ἀθηνῶν μετὰ πλῆρες προσωπικὸν (ὑπὸ ἐπιφθιν ἀριθμοῦ) ἔχει ἔξοδα μόνον 220-230 χιλιάδας δραχμᾶς ἐτησίως. ἐνῶ ἀπὸ τοῦς φοιτητᾶς εἰσπράττει τὸ αὐτὸ ποσὸν ὡς ἔγγιστα.

Ὁ ἐντιμὸς συμπολίτης ἀγαπητὸς συνάδελφος καὶ φίλος κ. Λασκαράτος, ἐνῶ συμφωνεῖ μὰζὺ μοῦ ὅτι δὲν χρειάζονται ἐξοχότητες διὰ νὰ ἰδρυθῇ ἡ σχολὴ, φρονεῖ ὅτι ἡ ἰδέα εἶναι ἀπραγματοποίητος διότι, λέγει «διὰ νὰ ἰδρυθῇ τοιαύτη σχολὴ χρειάζονται ἔξοδα γενικῶν μαθημάτων, χημείας βοτανικῆς, ζωολογίας, φυσικῆς, αἱ ὁποῖαι ἀλλοῦ εἶναι κοινὰ διὰ φοιτητᾶς πολλῶν ἐπιστημῶν».

Τὸ ἐπιγέρημα τοῦτο ὑπάγεται εἰς τὸ οικονομικὸν μέρος τοῦ ζητήματος καὶ θὰ εὔρη ἐκεῖ τὴν λύσιν του. Γενικῶς ἀπαντᾶ, ὅτι πλὴν τοῦ Νοσοκομείου μας τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ βάσις τῆς ὑπὸ συζήτησιν Σχολῆς, ἔχομεν καὶ τὸν βοτανικὸν κήπον τῆς Βαλλιανείου γεωπονικῆς σχολῆς, ὅστις τελειοποιούμενος θὰ εἰναι ὅ,τι χρειάζεται διὰ τοὺς φοιτητᾶς τῆς Ἰατρικῆς σχολῆς.

Ἐχομεν δὲ καὶ τὸ χημείον τῆς γεωπονικῆς σχολῆς, τὸ ὁποῖον ἐπίσης τελειοποιούμενον, θὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν φοιτητῶν τῆς Ἰατρικῆς.

Ἄλλ' εἶναι ἄρα γε τόσον δύσκολον νὰ ἔχομεν τὰς γενικὰς αὐτὰς ἔξοδα καὶ ἂν ὑποθῶμεν ὅτι μᾶς εἰλεπεν ὁ πυρὴν τῆς γεωπονικῆς σχολῆς;

Εἰς τὴν Ἰθάκην ὑπάρχει τέλεια ἔξοδα χημείας καὶ ζωολογίας εἰς τὴν ναυτικὴν καὶ ἐμπορικὴν Σχολὴν τοῦ Σταθάτου, μετὰ ὅλα τὰ σχετικὰ ἐργαστήρια καὶ μουσεῖα, ἐνῶ ἐκεῖ τὰ μέσα εἶναι ἀσυγκρίτως πτωχότερα παρ' ὅσον ἐν Κεφαλληνία.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πληροφορίαν ὅτι ὑπάρχον μετὰ εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ Ἑλλάδος ἰατρικαὶ σχολαί, ἀλλ' αὐτὰ εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος ἔσονται εἰς τὸ κλινικὸν μέρος, καὶ δὲν ὑπάρχον παρὰ μόνον εἰς μεγάλας πόλεις ὅπως π. χ. ἡ Φλωρεντία μετὰ 300 χιλιάδας κατοίκων, εἶναι ἀπολύτως ἀνακριβῆς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

Διότι όχι μόνον σχολαί άπλαί τε-
λειοποιήσεως, αλλά Πανεπιστήμια ό-
λόκληρα και μάλιστα εκ των πρώ-
των υπάρχουν εις επαρχιακάς πόλεις
της Εβρώπης πληθυσμού ελαχίστου.

Το Μομπελιέ π.χ, το έποιν έχει
μόνον 65 χ. κατοίκους, είναι πασί-
γνωστον ότι φιλοξενεί έν από τά πρώ-
τα πανεπιστήμια της Γαλλίας. Είναι
δέ περιττόν να μνημονεύσω άλλα Γαλ-
λικά και Γερμανικά εις πόλεις ακόμη
μικροτέρας. Η Κεφαλληνία έχει 83
χιλιάδας κατοίκους και δύναται να
προμηθεύση τι χρειάζεται δια μίαν
ιατρικήν σχολήν.

Ελθσμονήσασμεν την 'Ιόνιον 'Ακα-
δημίαν; Αλλά μόνον η Κεφαλληνία
θά τροφοδοτήσει τά παραρτήματα της
σχολής ταύτης, η όλη η 'Επτάνησος;
Η άργότερα όλόκληρος η 'Ελλάς
και η 'Ανατολή άν θέλετε;

'Αλλ' άκριβώς εις τά έρωτήματα
ταύτα ύπάρχει κεκρυμμένη και ή λύ-
σις του προβλήματος της οικονομικής
προόδου του τόπου.

'Αλλος ιατρός με ήρώτα, πού θά
εύρεμεν πτώματα διά τά άνατ μα κά
μαθήματα. Τού άπήνησα δε πλήν
των άλλων, ότι η ιατρική σχολή
την όποιαν ίδρυσε η Γαλλική κυ-
βέρνησις εις Βυρηττόν, επειδή η Μω-
αμεθανική θρησκεία δεν έπιτρέπει την
επί πτωμάτων εργασία, προμηθεύε-
ται τοιαύτα από την ιατρικήν σχολήν
της Λυών, δηλαδή από είκοσι-
πέντε μέρες δρόμο!

Διά να προλάβω λοιπόν όμοίως έρω-
τήσεις και συζητήσεις, είμαι ύποχρε-
ωμένος να κάμω γνωστόν, ότι τότε
μόνον θά έχθσω λεπτομερώς τό ζή-
τημα, όταν προκληθώ εκ μέρους εκεί-
νων από τους όποιους εξαρτάται οι-
κονομικώς η πραγματοποιήσις του έρ-
γου. Άλλως ό καιρός χάνεται και
είναι κρίμα.

Μετά πολλής τιμής και ύπολήψεως

N. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ

Αθήναι 17 (2) 1914

ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ

Μακρού άφ' τή φτωχική μου χωροπούλα
δεν ήθελα να ζω μήτε στιγμή.
Είν' έκκλησιά για μέναν' εκεί πέρα
με κόμισμα τή δόξα, την τιμή.

Μακρού άφ' τή φτωχική μου χωροπούλα
δεν γινώθω την καρδιά μου να κτυπά.
Μου πήρε μιá Μικροπούλα τό κλειδί της
Κι' ακούειστίη σου μένει σιωπά.
Κι' αγαίσθητες γυρίζω μεσ' τόν κόσμο
ζητώντας άντικλειδί σαν κι' ατμό
μα είν' άτεχνοί μαςτόροι, και του κάκου
γυρεύω ν' άποφύγω τό γραφτό!

Κορφιάειος

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

ΜΟΥΣΑΔΕΣ - ΠΑΠΑΔΕΣ - ΚΑΥΓΑΔΕΣ

'Αναπάπαδ' οι Μουσαδες,
σαν θα κόμουνε χαρά,
κουτουπόνωντ' οι παπαδες
ποιός ν' άδρόξη τόν παρᾶ.

Κατά τρόπο νοστιμόνε
και περιεργότατο,
τάπαιξ' ό παπα Μικέλης
μ' άλλο δεσιμώτατο.

Κι' η αίτία ήταν' ότι
ήρθ' ό πρώτος μιá βραδυά
καλεσμένος στο χωριό μας
να βαφτίση δυό παιδιά.

Που ό άλλος άκολούθως
ήρθε λαυρος κι' έμμανής
κι' άρχινάει την κατσάδα
τόν παπα και τους γονείς.

(Ό ζαυγάς τους δεν είν' πρώτος
είναι τώρα δυό φορές,
μία με τά δυό βαφτίσια
κι' άλλη με τση προσφορές.)

Και μ' αυτήν την ιστορία
βρίσκομαι στην άπορία
κι' είν' ό νοϋς μου να σαστίση
Ό καθείς δεν κουμαντάρει
ποιόν παπα θέλει να πάρη
τό παιδί του να βαφτίση;

Τό κεφάλι μου γυρίζει!
Ό καθέννας δεν όρζει
σαν θα κάμη τή χαρά του,
είτε στον παπα Μικέλη
ή σε όποιον άλλο θέλει
να χαλάση τόν παρᾶ του;

Και άφου παπᾶς κανένα
δεν θα μᾶς έπιτραπή,
θα ζωτήσω τε Δεσποτή
για να γδᾶτι θα μου ή
Χωριάτης

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Η ΝΕΑ ΦΟΥΣΤΑ

Δεν είχε προφθάσει καλά καλά να δια-
δοθῆ η άντραβέ φοϋστα και τά λεπτά πο-
διαράμα του τρυφερού φύλου να αισθαν-
θοϋν κάποιαν τυραννίαν μέσα στο στενό
έκεينو φόρεμα, όπου νέα μόδα αναφαίνε-
ται χαρίζουσα την άπεριόριστον έλευθερί-
αν εις τά μέρη έκείνα τά όποία είχαν πολ-
λούς λόγους να παραποινώνται από την ό
πωσδήποτε στενήν περιφέρειαν οιδουδήπο-
τε φουστανιοϋ.

Η νέα αυτή μόδα τείνει προς την άν-
δροποίησιν του γυναικείου φορέματος, τό
όποιον παρουσιάζεται πλέον εις τό σχήμα
της βράζας, του σαλβαριου, η καλλίτερον
του Μαυροβουνιώτικου ένδύματος.

Αμφιβάλλω άν εις τό Παρίσι εις την
πηγήν κάθε νεωτερισμοϋ, εις τό μέρος εις
τό όποιον κάθε μόδα βλέπει τό φᾶς άμέ-
σως από τό φαγουρίνι εις την εφαρμογήν
άν και η μόδα αυτή θα επικρατήσει. Διό-
τι η Παρισινή παρ' όλην της την μαγίαν
διά κάθε τι νεωτεριστικόν και παρ' όλην
την τόλμην της εις την τουαλέταν, άπο-
φεύγει συγχρόνως και κάθε τι τό όποιον
υπερβαίνει τά όρια της καλαισθησίας. Και
διά τόν λόγον αυτόν η νέα φοϋστα δεν θα
έχει ζωήν η άν έχη, η ζωή της αυτή θα εί-
ναι μικρά και άναιμική.

'Αλλ' επί τῆ ύποθέσει ότι η φοϋστα αυτή
ήθελε επικρατήσει. Δεν δύνασθαι να φαντα-
σθῆ ε πόσον λαίπρῳ αποτελέσματα θα είχεν
Θά έγιάτωνε δηλαδή μιá φορά για πάντα ό
πολύς κόσμος από την λατρείαν εκείνην
προς τό δήλυ ήμισυ, διότι θα διελύετο
τότε όριστιμῶς τό μυστήριον τό όποιον
έσχημάτιζεν υπό τας πτυχάς της η παλαι-
ά φοϋστα.

Και τά έσυνήθειζε τότε ό άνθρωπος
εις την αισθητικήν της αληθοϋς γυναι-
κειάς γραμμής ήτις πλέον πλέον έλευθέρα
θα άνεπτύσσετο και άρμονικῶς.

Θά ήσυχάζε δε τότε κατά πολύ ό άν-
θρωπος διότι μη ξεχνάτε ότι περισσότε-
ρον ρόλον παίξει μιá ξεμυαλιστική περιβο-
λή η όποία αφήνει και δεν αφήνει να φαί-
νεται κάτι τι η καθαρά η πραγματικότης.

'Αλλά έξεχάσετε και την σκόνιν της ό-
ποιάς η παραγωγή κατά πολύ θα ήλαττοϋ-
το με την κατάργησιν του φουστανιοϋ.

'Επειτα πάλιν όταν είναι λάσπη τά φου-
στάγια μεταβάλλονται εις κάθρα καθαριό-
τητος τά όποία μαζεύουν αυτήν μέχρις γο-
νάτων.

Και τόσα άλλα πλεονεκτήματα θα έχει
η νέα φοϋστα τό όποία όλοι γνωρίζετε.

Η γυναίκα δεν την θέλει, διότι της να
ταστρέφει τα χυροί μεσον με τό όποιο
ΜΟΥΣΑΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Τό Κοινοϋπι.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΤΑ ΔΥΣΑΡΕΣΤΑ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Ἡ ἀπό τινος ἐκδηλουμένη ἔκρουθμος κατάστασις ἐπὶ τῆς διοικήσεως τοῦ ἐνταῦθα ἐργατικοῦ Συνδέσμου καὶ τὰ σχετικὰ μὲ αὐτὴν ἐπισόδεια τῶν τελευταίων ἡμερῶν, φέρουσιν εἰς τὰς πλέον ὀδυνηρὰς σκέψεις ἐπὶ τῆς προόδου τοῦ ἰδρύματος αὐτοῦ.

Κατάστημα ὅπερ τυχὸν τῆς ἀμερίστου ὑποστηρίξεως ἐκ μέρους τοῦ Βαλλιανείου κληροδοτήματος διέγραφεν μέλλον φωτεινὸν καὶ εὐελπι, κινδυνεύει σήμερον νὰ καταστραφῇ καὶ νὰ ἐξαφανισθῇ εἰς ἓνα ὠκεανὸν ψευδοφιλοδοξίων καὶ ποταπῶν μικροφιλοτιμιῶν.

Καὶ τὰ πρῶτα σημεῖα τῆς καταστάσεως αὐτῆς ἔλειπης καὶ ἀξιοθρηνήτου ἤρχισαν ἤδη νὰ ἐκδηλώνονται, προκαλοῦντα ἀκριβῶς τὴν ἀγανάκτησιν κατ' ἐκείνων οἵτινες διὰ πᾶν ἄλλο εἶναι ὑποχρεωμένοι ἢ διὰ τὴν καταστροφὴν ἑνὸς ἐπωφελοῦς καὶ ἀπαραιτήτου εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς κοινωνίας μας ἰδρύματος.

Εἶναι ὁμοῦ καιρὸς κατὰ τὸν ὁποῖον πᾶσα ἐπὶ πλέον ἐξακολούθησις τοιαύτης τακτικῆς νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἐπιτήδευς ἐνεργοῦμένη, καὶ νὰ θεωρηθῇ ὡς πρᾶξις ἐγκληματικῆς τείνουσα πρὸς τὴν τελειαν καταστροφὴν τοῦ καλοῦ ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ἢ γενναία ἐπιχορήγησις ἐκ τῶν χρημάτων τῆς Βαλλιανείου διαθήκης, ἐπετέλεσεν.

Ἦλθεν ἡ στιγμή κατὰ τὴν ὁποῖαν πρέπει νὰ ἐννοήσουν τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου, ὅτι φέρουσιν βαρὴν τάτην εὐθύνην ἀπέναντι τῆς συνειδήσεως αὐτῶν καὶ ἀπέναντι τῆς κοινωνίας, ἂν μὴ κατανοήσαντα τὴν μεγάλην ζημίαν ἣτις ὀλονεν προσγίγνεται εἰς τὸ ἴδρυμα ἀποφασίσωσι νὰ ἀναλάβωσι ἐν ἀδελφικῇ ὁμοιοῖα τὴν διοίκησιν, ἀποσκοποῦντα μόνον εἰς τὴν εὐημερίαν καὶ πρόοδον τοῦ σωματείου, μακρὰν ἀτομικῶν καὶ προσωπικῶν συμφερόντων, καὶ εἰς οὐδὲν ἄλλο.

Αὐτὸς εἶναι ὁ προορισμὸς των καὶ μόνου αὐτοῦ συναίσθησιν ὀφείλου νὰ ἔχουν.

Συνεργάτης.

Ἐνεκεν τῶν προκαλήσεων τῶν κ. κ. πελατῶν μου καὶ τῆς ὑποστηρίξεως ἣς ἔτιχον ἐν τῇ ἐργασίᾳ μου ὡς αἰδηρωτῆς καὶ καθαριστῆς ἐνδυμάτων, θὰ παρῶ τείνω τὴν ἐνταῦθα διαμονήν μου.

Γεράσι. Λαπάκης

ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΗΣ ΕΝ ΛΗΞΟΥΡΙΩ ΕΣΠΕΡΙΝΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΑΠΟΡΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Εἶναι ὄντως ἀξία θεορῶν συγχαρητηρίων ἢ ἐπιτροπῆ ἣτις διενθύνει τὴν ἐν Ληξουρίῳ πρὸ ὀκταμηνίας ἰδρυθεῖσαν ὑπὸ τοῦ σωματείου τῆς Φιλαρμονικῆς Σχολῆς Πάλλης, ἐσπερινὴν Σχολὴν ἀπόρων παιδῶν, διὰ τοῦς λαμπροῦς καρποῦς καὶ εἰς τὰ γράμματα καὶ εἰς τὴν μουσικὴν, τοὺς ὁποίους εἰς τόσον μικρὸν διάστημα ἀπέδωκε παρ' ὄλην τὴν στέρησιν τῶν ἀπαιτουμένων μέσων καὶ μόνον διὰ τῆς εὐγενεοῦς καὶ αὐθορμήτου συνδρομῆς τῶν διδασκόντων διατηρουμένης.

Τὴν 25ην Μαρτίου οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς θέλουν παιανῆσαι δημοσίᾳ εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς πόλεως ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ μουσικοδιδασκάλου τῆς Σχολῆς κ. Τσερούτη.

Εἶναι καθήκον τῶν εὐποροῦτων ὅπως ὑποστηρίξωσιν εὐθύμως ἴδρυμα τόσον εὐγενεοῦς σκοποῦ.

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τρίτης ἀπουσιάζει εἰς Ἀθήνας ὁ διευθυντὴς τοῦ φύλλου κ. Μολφέτας.

Δι' αὐτὸ εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον δὲν ἐγράφη τίποτε ἰδικόν του.

Θὰ μᾶς στείλῃ στίχους ἐξ Ἀθηνῶν διὰ τὸ προσεχὲς Ζιζάνιον.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἰνδιῶν ὁ ἀγαπητὸς φίλος κ. Τζέιμς Βάστμαν.

— Ἀφίχθη ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ἀγαπητὸς πληρεξούσιος Θεόδωρος Κοιτομίχαλος.

— Ἐπίσης καὶ ὁ πληρεξούσιος κ. Ν. Ραντόπουλος.

Εἶναι ἀξία θεορῶν συγχαρητηρίων οἱ ἡμεῖροι βουλευταὶ κκ. Α. Βινεοῦτος Ν. Χαριτάτος Σ. Ἰγγλέσης Ν. Ραντόπουλος Σ. Καβαλιεράτος Α. Βαλαμάνης καὶ Σ. Φορέστης διὰ τὴν μέριμναν ἣν ἐπέδειξαν ἐν τῇ βουλῇ περὶ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ δικαστικοῦ μεγάρου ὑποβαλλόντες ἐπὶ τούτῳ καὶ σχετικὴν πρότασιν νόμου.

— Συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως τὸν ἀγαπητὸν φίλον κ. Ν. Πανᾶν ἱατρὸν εἰς Σπαρτᾶ, διὰ τὸν θάνατον τῆς σέβαστῆς μητρὸς αὐτοῦ Αἰκατερίνης.

— Ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ δῆμοσχος μας κ. Σ. Κοσμετάτος.

— Οἱ βουλευταὶ μας κκ. Χαριτάτος Σ. Ἰγγλέσης Σ. Καβαλιεράτος καὶ Α. Βαλαμάνης ἀνεχώρησαν εἰς Ἀθήνας.

— Πηλοῦνται εἰς τὸ κατάστημα Π. Κυπριώτου παραμάδες ἀδελφαναίον ἄσπι κομισθέντες, λανικῶς καὶ χονδρικῶς.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ ἐπὶ ἐνεχύρῳ.

Ἡ Ἐθνικὴ τράπεζα ἐπανάλαβε τὴν χορήγησιν δανείων ἐπὶ ὑποθήκῃ, καὶ οἱ αἰτοῦντες τὴν σύναψιν τοιοῦτων δανείων δύνανται νὰ ὑποβάλλωσιν τὰς αἰτήσεις αὐτῶν μετὰ τῶν τίτλων των εἰς τὸ ἐνταῦθα ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ἐπίσης ἐπανήρξατο ἡ χορήγησις δανείων ἐπὶ ἐνεχύρῳ ἐμπορευμάτων ὡς καὶ δανείων ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρονογράφων εἰς **τραπεζιτικὰ γράμματα.**

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

Γεώρ. Θεοδώρατος. — Μαρία Τουμαζάτου (Φάρσα) — Βασ. Μοσχόπουλος, Χριστίνα Γαλάτη (Χαυριάτα) — Νικ. Μελεσιράτος, Μαρία Κουτροκῆ (Χιονάτα) — Θεόδωρ. Κακαροῦμπας, Μαρία Καλιμάνη (Πυργί) — Ἀγγελος Μαριάτος, Πόλα Πάτση (Ἀργοστόλιον) — Νικ. Ἀραζός (Ἀθήναι) — Εὐφροσύνη Βασιλάτου (Φιλιθριάς) — Νικ. Ἐρτσος (Μαντζαβινάτα) — Σταματοῦλα Λευκαδίτου (Ἐλῆς) — Διον. Ποταμιάνος Ἀγκιοκίνα Μχλισιάνου (Ληξούριον) — Γεράσι. Φερδερίγος, Ἀσπασία Χρόνη (Ἐλῆς) — Νικ. Φερντινός, Εὐγενία Λουκέρη (Ληξούριον) — Κωνσ. Μάνεσης (Ἀθήναι) — Διονυσία Χούνου (Ἐλῆς) — Κωνστ. Παπαδάτος, Βασιλικὴ Γαζῆ (Καμραυκλάτα-Ρίζα) — Κωνστ. Δανάλης, Ἀννίκα Ναστάτου (Σόμμη) — Σπυρ. Ἀλεξάνδρατος, Παρασκευὴ Μενεγάτου (Ἀργοστόλιον) — Χρ. Καρούσος, Φιλιτσίτα Βαλσαμῆ (Κοθρέα) — Σπυρ. Στελλάτας. Ἀνδρονίκη Παπαδάτου (Ἀργοστόλιον).

ΤΟ ΜΕΓΑ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ ΑΘΗΝΑΙ

Ἀναχωρεῖ ἐκ Πατρῶν διὰ Νέαυ Ὑόρκην κατ' εὐθείαν τὴν 18ην Μαρτίου.

Παρακαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀναχωρήσωσιν ὅπως δηλώσωσιν ἐγκαίρως τὰς θέσεις των.

Ἀντιπρόσωπος ἐν Κεφαλληνία
ΘΡΑΣ. ΜΟΜΦΕΡΡΑΤΟΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ γνωστὸν ἐργαστάσιον γυναικῶν πύλων ΑΝΔΡΙΑΝΗΣ ΜΙΧΑΛΙΤΣΗ μετεβιβάσθη ἐπὶ τῆς οδοῦ Κράτης (Ἀποστασίου) εἰς τὸ ἄνω πάτωμα τῆς οἰκίας τοῦ κ. Μηλιαρῆ καὶ ἀμφεβησθεὶς τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος ἀδελφῶν Ἀρσενίου καὶ Ἰωάννου.

Τύπος « ΖΙΖΑΝΙΟΥ »